

og Dannelsen af en Reserve. I det man nemlig, selv om man er i Besiddelse af de fortrinligste Dødelighedstabeller, aldrig med Bestemthed kan forudsige, hvor stort et Antal Dødsfald der vil indtræffe i de enkelte Aar, men dette Tal, navnlig saalænge Interessenternes Antal ikke er meget stort, kan variere paa en meget følelig Maade; og eftersom det endnu mindre kan forudsiges, om de Afvigelser fra Gjennemsnitsdødeligheden, der ville indtræffe, i forskjellige Henseender, ville gaae i en for Anstaltens Kasse heldig eller ubeldig Retning, maa enhver Livsforsikringsanstalt, og især en begyndende, naar den vil vente at kunne modstaae uheldige Aars Indflydelse, være betænkt paa hurtigt muligt at faae dannet en Reserve. Den Forhøielse i Betalingen for de forskjellige Arter af Forsikring, som af de her fremsatte Grunde er nødvendig i en ny Anstalt, vil selvfølgelig i høj Grad modereres, naar den kan slutte sig til en ældre Anstalt, der allerede har saa store Indtægter, at den kan bestyres ved nogle faa Procent af disse, og der allerede har dannet sig en tilstrækkelig Reserve. Der kan saaledes ingen Tvivl være om, at Betalingen for de forskjellige Arter af Forsikring maatte kunne sættes billigere, dersom den af Finantsministeriet paatænkte Anstalt for smaa Forsikringer kunde smelte sammen med de bestaaende, af Staten garanterede Livsforsikrings- og Forsørgelsesanstalter.

Paa den anden Side maa det erindres, at de allerede bestaaende Anstalter ved Siden af deres billige Tarifer ingenlunde have sat høie Minimumsgrændser for de Forsikringer, som de ere villige til at tegne; man kan ved disse Anstalter forsikre sit Liv for 100 Rbd., og man kan tegne Livrente eller Overlevelsesrente paa 5 Rbd. aarlig; men desuagtet have disse Anstalter ikke i nogen synderlig Grad kunnet vinde Indgang hos det Publicum, for hvilket Ministeriet ønskede at lette Afgang til Selvforsørgelse. Storstedelen af dette Publicum har enten undladt at søge denne Art af Forsikring, eller det har tyet til Begravelseskasser eller gjenfaldige Understøttelsesselskaber, hvor man hverken kunde opnaae saa stor Sikkerhed for Opfyldelsen af de indgaaede Forpligtelser eller saa billige Priser som ved de af Staten fik-

rede Anstalter. Hovedgrunden hertil maa formentlig søges i, at de nu bestaaende Anstalter grundlagdes for henved 30 Aar siden, paa en Tid, da Ibeerne om, at ogsaa de Uformuende burde søge Livsforsikring, ikke havde vundet saa stor Udbredelse som nu, og navnlig kun havde vundet liden Indgang her i Landet. Ved Udarbejdelsen af Anstalternes Planer havde man derfor dengang fornemmelig Middelklasserne for Øie, og søgte sine Forbilleder i de udenlandske Anstalter, som arbejdede for disse. Deraf følger en Række af planmæssige Bestemmelser for Anstalternes Forretningsgang, som ikke ret passe for de Ubemidlede, der søge Livsforsikring, og som man har haft Betænkelighed ved at søge forandrede uden Lovgivningsmagtens Medvirkning, navnlig forsaavidt Omfanget af Statens Garanti derved paa nogen Maade kunde berøres. Da Lovgivningsmagten imidlertid nu vil bestrænge sig med disse Spørgsmaal, er der særegen Anledning til at undersøge, hvilke Egenheder ved de nævnte Anstalters Forretningsgang det er, som maae antages at have gjort dem mindre tilgængelige for Uformuende, og hvorvidt disse Egenheder ere af den Beschaffenhed, at de uden Fare for Anstalternes øvrige Formaal kunne taale nogen Indskrænkning eller Forandring.

Et af de i denne Henseende vigtigste Punkter er uden Tvivl den Bestemmelse i Anstalternes Planer, at Indskud til Betaling af den samme Police ikke kunne gjøres for et kortere Tidsrum end et heelt Aar. Thi det er for Mange, netop af den ubemidlede Klasse, forbundet med særegne Vanskeligheder, det ene Aar efter det andet til en bestemt Dag at have opsamlet den samme Sparesum, som skal betales til Anstalterne for at holde Policen vedlige. Der har derfor ogsaa ofte af dem, der vare indtraadte som Interessenter i Anstalterne, været yttret Dulle om at kunne gaae over til halv-aarlige eller fjerdingaarlige Indbetalinger, hvilket altid af Hensyn til Planernes Bestemmelser har maattet aflaaes. Det maa dog bemærkes, at Bestemmelserne om hyppigere Indbetalinger ingenlunde ere af nogen indgribende Betydning. En Forsikring maa blive noget dyrere, naar den skal erhverves ved maanedlige Indbetalinger end ved aarlige, deels fordi